

Tots hem anat de colònies

Dm, 6/11/2018 per Jordi Llisterrí...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran perquè és cert que no tots hem anat de colònies. Però tots els qui aquest dilluns van [intervenir](#) en l'acte al Palau de Generalitat dels 125 anys de les primeres colònies per a infants a Catalunya, si que havien estat de colònies o tenien vincles amb el món de l'esplai.

“Una manera de viure” o una experiència que “atrapa per sempre”, deia la periodista **Gemma Bonet** en obrir l'acte institucional. I escoltant els testimonis es podria afegir que és una experiència que s'estén de generació en generació, ja que en molts casos passa de pares a fills. I els fills, quan són pares, hi tornen. Els qui estem ara com a pares en els esplais, en les reunions notem molt quins són els pares que han anat de colònies, i els que no. Ens ho mirem diferent.

És difícil dir què seria el més significatiu de tot el que representa el món de les colònies i els esplais. Una de tantes iniciatives estroncades per la dictadura i que va recuperar l'església. Una forma educativa que s'avança a la renovació pedagògica i a coses que ara els savis i els entesos en diuen gamificació de l'aprenentatge o APS. Una escola de compromís cívic que corre el risc de ser engolida per l'excés de voluntat reguladora o per la mercantilització. Una educació a través del testimoni dels monitors i les monitòries “que ens ha influït més que moltes altres formacions”, com a dir **Josep Oriol Pujol**. Un espai de frontera de l'Església, molt abans que el del papa **Francesc** parles de les perifèries. Una realitat on continua sent àmpliament majoritària la xarxa d'esplais cristians i en la que “és impossible parlar de colònies a Catalunya sense parlar de la Fundació Pere Tarrés”, com va remarcar el president **Quim Torra**. Un espai intergeneracional que ens fa tornar a ser tots una mica nens, com al final de l'acte cantat “Paf era un drac màgic” i agermanant-se amb les estrebades de l'“Hora dels adéus”.

Tot això no és nou però s'ha de recordar. I sense aquesta realitat seria diferent la comprensió que tenim del nostre país. Però potser el més significatiu de l'acte

d'aquest dilluns va ser el compromís social per aconseguir que tots els infants puguin anar de colònies.

El president Torra va definir les colònies com “un engranatge imprescindible en el país que volem”. Quan es parla tant de convivència, de consensos o d'eixamplarse... moltes coses que no s'han trencat el nostre país també és per l'experiència compartida que al llarg de generacions s'ha acumulat en espais educatius i socials com el món de l'educació en el lleure. Una experiència compartida que vertebrava una societat. Per això les colònies no han de ser un privilegi dels qui les puguin pagar o dels qui envien uns dies els fills a fer hípica o anglès.

Imprescindible és que tots puguem anar colònies.